

2024. december 12., csütörtök – Mt 11,11-15
„Az erőszakosak ragadják el azt!”

Az evangéliumok egyik legnehezebben értelmezhető mondata Jézusnak ebben a szakaszban elhangzó kijelentése a Mennyegek Országáról. Arról az „országáról”, amely egyszerre jelenti Isten Szeretet-világának kibontakozását a Földön, amelybe meghívást kaptunk, és amelynek munkásai lehetünk, és jelenti az üdvösséget, számunkra a végső beteljesedését „odaát”. Ennek az „Országának” előhírnökét, Keresztelő Jánost Jézus felmagasztalja, de azóta mindenkit, aki építője ennek az országnak, még nagyobbra értékeli.

Mit jelenthet az, hogy Isten Országának elnyerése az erőszakosoknak sikerül?

Mikeás próféta a Messiást jó pásztorként ábrázolja, aki bárányainak utat nyit a dús legelőre. A bárányok szelídek, de tülekedve ostromolják meg a karám kijáratát, ha megérik a zöld fű és a szabad rét lehetőségét. Erőszakosan törekednek oda.

Ugyanezt a sóvárgó vágyakozást látjuk a Jézussal való találkozásra, ahogyan a szír-föníciai asszony furakodott és lökdösődött a tömegben, hogy megérinthesse őt.

Jákob egy egész éjszaka birkózik Isten angyalával, erőszakkal akarja kikényszeríteni azt, hogy áldást kapjon. El is nyeri az áldást, sőt új nevet is: „Izrael”, azaz „Küzdöttél Istenedért, és nem adtad fel”.

Isten Orzága építése közben folyamatosan belső erőszakra van szükségünk, vagyis önlegyőzésre, önmegtagadásra. Következetes és megalkuvás nélküli küzdelemre hibáimmal, bűneimmel, félelmeimmel, kétségeimmel, a kísértésekkel.

Az adventi időszak alkalmas lehet megkeresni, hogy Isten Orzága építésében mi az, amiben elakadtam vagy amit halogatok, vagy amihez lusta vagyok, és egy „jákobi” birkózás után az áldás erejében talán erőszakot tudok venni magamon.

Csiky Lajos, Budapest

